

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Washington-Traktaten af 1922.

Ved Washington-Traktaten af 6. Februar 1922 blev de fem store Flaademagter enige om en Tonnagebegrænsning for deres Slagskibe efter Forholdstallene: Amerikas Forenede Stater 5, Storbritannien 5, Japan 3, Frankrig 1,67 og Italien 1,67. Herefter var den højeste tilladte samlede Slagskibstonnage for disse Magter henholdsvis 525 000, 525 000, 315 000, 175 000 og 175 000 Tons. Traktaten forbød Slagskibe over 35 000 Tons og Kanoner over 40,6 cm. Den samlede Tonnage for Hangarskibe blev aftalt i et tilsvarende Forhold mellem de fem Magter. Et Hangarskibs Tonnage maatte ikke overstige 27 000 Tons og dets Kanoner ikke 20,3 cm.

London-Traktaten af 1930.

Efter resultatløse Drøftelser i Genève i 1927 mellem Amerikas Forenede Stater, Storbritannien og Japan blev der paa Flaadekonferencen i London 1930 opnaaet Enighed mellem disse tre Magter samt Frankrig og Italien om Flaadetraktaten af 22. April 1930. Ved denne Traktat gav de fem Magter Afkald paa i Aarene 1931—36 at bygge de nye efter Washington-Traktaten tilladte Slagskibe. Hver af Magterne forbeholdt sig Ret til at holde 3 Undervandsbaade paa indtil 2 800 Tons, men iøvrigt maatte fremtidigt ingen af disse Magters Undervandsbaade være over 2 000 Tons, eller have Kanoner af større Kaliber end 13 cm. De Forenede Stater, Storbritannien og Japan traf endvidere Aftale om en for disse tre Magter gældende Begrænsning i deres samlede Tonnage af Krydsere, Torpedojagere og Undervandsbaade. Krydsertonagen fastsattes til: Amerikas Forenede Stater 323 500 Tons, Storbritannien 339 000 Tons og Japan 208 850 Tons. Den samlede Tonnage af Torpedojagere fastsattes til henholdsvis 150 000, 150 000 og 105 500 Tons. Undervandsbaadstonnagen blev for alle tre Magter sat til 52 700 Tons for hver.

De saaledes truffede Aftaler, der gjaldt til Udgangen af Aaret 1936, blev i December 1934 opsagt af Japan. I Overensstemmelse med Traktaten af 1930 samledes Repræsentanter for de fem Flaademagter i December

1935 til en Konference i London. Da Japan gjorde Krav paa principielt at blive lige-stillet med De Forenede Stater og Storbritannien og derfor ikke vilde gaa med til en Forlængelse af de gældende Aftaler, og da de andre Magter ikke vilde anerkende Japans Krav, forlod den japanske Delegation Konferencen. Den italienske Delegation erklærede, at den i den daværende politiske Situation (Sanktionerne mod Italien) ikke kunde underskrive nogen Traktat om Flaadebegrænsning.

De tre øvrige Magter, Amerikas Forenede Stater, Det britiske Rige og Frankrig naaede derimod til Enighed om en ny Flaadetraktat, der blev undertegnet 25. Marts 1936.

London-Traktaten af 1936.

Denne Traktat adskiller sig fra den foregaaende London-Traktat af 1930 navnlig derved, at den tager Sigte ikke paa en kvantitativ, men paa en kvalitativ Begrænsning i Flaaderustningerne. Den tilsigter at forbyde Anskaffelse og Bygning af visse nærmere definerede Skibstyper og at begrænse Armering og Udrustning af tilladte Typer.

Den oprindeligt fastsatte højeste Tonnage for Kampskibe var ligesom i Washington-Traktaten 35 000 Tons. Men paa Grund af Japans paastaaede Planer om endnu større Krigsskibe blev De Forenede Stater, Storbritannien og Frankrig den 30. Juni 1938 enige om at ændre denne Begrænsning til 45 000 Tons.

Traktaten tillader iøvrigt at bygge Kampskibe af en Tonnage indtil 8 000 Tons og mellem 17 500 og 45 000 Tons med Skyts af Kalibre mellem 25,4 og 40,6 cm. Den tillader endvidere at bygge lette Overfladeskibe paa indtil 8 000 Tons med Skyts paa højst 15,5 cm. Derimod forbyder Traktaten at bygge Kampskibe, hvis Hovedarmering er mindre end 25,4 cm. Endvidere forbyder Traktaten at bygge lette Overfladeskibe mellem 8 000 og 10 000 Tons eller med Armering, der overstiger 15,5 cm.

Hangarskibe maa ikke være over 23 000 Tons eller have Kanoner over 15,5 cm.

Undervandsbaade maa højst være paa 2 000 Tons med højst 13 cm Kanoner.